

sagde hr. Peter Duetoft, og det er spalte 9426 i 1993:

»Det er jo det, der for os er fuldstændig volapyk i dag, at den regering, der i 10 år har talt for boligejere, har talt for marginals-katter, og hvad ved jeg, uden at gøre noget og uden at kunne komme igennem med tingene, nu lige pludselig kan klare det hele.«

Hvad er det, der gør, at fru Mimi Jakobsen tror på, at de partier, der er med hér, skulle være i stand til at kunne gennemføre det sådan over night?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil sige til fru Mimi Jakobsen, at det jo var en ren tilståelsessag, at CD faktisk havde det i tankerne, dengang de havde et partiprogram, hvad jeg forstod at fru Mimi Jakobsens far altid har syntes var noget pjat. Men altså, man havde engang et partiprogram, hvor der stod, at man skulle have boligen ud af selvangivelsen.

Når den alligevel ikke kom ud og man faktisk aldrig har foreslået det for alvor, hænger det nok ikke så meget sammen med, at renteudgifterne er blevet større, for dengang var renteudgifterne da også store i forhold til de indkomster, folk havde.

Jeg købte hus i 1972, og det var fuldstændig afgørende for mig, at jeg havde rentefradragsretten, for overhovedet at kunne købe det hus, så forholdet mellem indtægt og renteudgifter har altid været noget, boligkøbere har skullet være opmærksom på – i 1972 som nu.

Jeg vil blot sige en enkelt ting: Et dagsordensforslag, som partier fremsætter i fællesskab, men som ikke bliver vedtaget, har jeg da aldrig været ude for binder noget som helst, så fru Mimi Jakobsen må ikke tro, at det holder ud over denne dag.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil da også gerne kvittere for fortællingen om CD's standpunkter i 1973, hvor de legede med de samme tanker, som ligger i SF's dagsordensforslag i dag, men begrundelsen for så ikke i dag at støtte SF's foreslåede dagsorden forstod jeg slet ikke. Det var noget med, at renteudgifterne var blevet større, men det er de jo ikke. Jeg er sikker på, at hvis vi lavede en analyse af renteudgifter for boligejerne i forhold til deres samlede disponible indkomst i 1973 og frem til i dag, ville der overhovedet ikke være nogen

grund til, at CD af den grund flygter fra tidligere standpunkter.

Men den analyse kan vi vel så få frem. Vi kan stille spørgsmålet i Politisk-Økonomisk Udvalg til finansministeren og få et regnestykke på det. Jeg er sikker på, at den argumentation ikke holder. Så måske skulle CD overveje faktisk at vende tilbage til standpunktet, genoptage det og begynde at kigge på vores dagsordensforslag her.

Så vil jeg gerne give fru Mimi Jakobsen mulighed for at svare på det spørgsmål, jeg stillede før. Var det ikke bedre at få en beskatning af kapitalgevinsterne, når de faktisk bliver realiseret, når de bliver til penge, i stedet for at have den løbende beskatning af lejeværdi, fordi man ikke kan spise mursten?

Mimi Jakobsen (CD):

Til det sidste vil jeg sige, at det synes jeg faktisk ikke.

Hr. Niels Langkilde har gjort sig til talsmand for det og har flere gange i dag stillet spørgsmålet: Hvad så med malerier? Nu har jeg slet ikke penge at investere, og jeg kan ikke forestille mig, hvordan det kan være at samle på smykker, malerier eller noget som helst. Man sparer op i sin ejendom, og sin kreditforening skylder man jo alt, ikke sandt. Det er det, man kalder at have egen bolig – ha!

Jeg synes, det kunne være en interessant analyse. Lad os kigge på det. Jeg går ud fra, at det er de samlede renteudgifter for privatfolk og ikke bare bolig-gæld og sådan noget, vi snakker om.

Det andet spørgsmål – hvem kan garantere 25 år frem i tiden? – gik hr. Jes Lunde til gengæld let hen over, for jeg tror, vi er enige om, at det kræver troværdighed i forhold til folk for ikke at bombe et marked sønder og sammen.

Tilbage til hr. Frank Aaen: Nu er vi ved at være lidt ude i tiden, og derfor er det lidt svært at fastholde, hvad der sker med den næste generation af boligejere. Hvis vi nu siger, boligejeren har købt af den foregående ejer for en eller anden sum, betaler ydelser til en bestemt rente osv., så slipper den nye boligejer dog for en stigende lejeværdi, idet jeg går ud fra, at hyttens værdi hen over tiden stadig væk stiger. Man har vel en nogenlunde fast ydelse, men vi er langt ude i tiden. Jeg tror, det egner sig bedre til en studiekreds en sen aften, end det måske gør til det her.

Og så siger jeg en afgørende ting, nemlig at det er vanskeligt for nogen overhovedet at sige